

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/950/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613207120
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:3613207120.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, proti žalovanému F. R., O. K., M.. B. XXX/XX, o zaplatenie 215,42 € s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu 11Ro/472/2013-40 z 28.5.2014 Okresného súdu Trebišov

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalobcovi a žalovanému sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania a vedľajší účastník nemá právo na ich náhradu.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) uznesením I. Odpor vedľajšieho účastníka, podaný uňho 25.11.2013 proti Platobnému rozkazu (ďalej len PR) 11Ro/472/2013-40 z 30.10.2013 odmietol ako odpor podaný neoprávnenou osobou a II. Účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uznesenia uviedol, o. i., že na základe dôkazov predložených žalobcom bol vo veci 30.10.2013 vydaný PR 11Ro/472/2013-30, ktorý bol doručený žalobcovi 8.11.2013, žalovanému 11.11.2013 a vedľajšiemu účastníkovi 8.11.2013, že proti PR podal uňho 25.11.2013 vedľajší účastník odpor, že žalovaný odpor proti PR nepodal a, že po preskúmaní veci dospel k záveru, že odpor podala neoprávnená osoba. Citujúc znenie § 93, § 172 ods.1 druhá veta a § 174 ods.2,3 O. s. p., ako aj z odôvodnenia uznesenia 6Cdo/207/2011 z 10.10.2012 Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len NS SR) konštatoval, že tzv. pomoc v spore vedľajším účastníkom teda predpokladá aktívnu účasť hlavného účastníka v konaní, v tomto prípade žalovaného, tzn., že následná pomoc intervenienta pripadá do úvahy len vtedy, ak bude proti PR podaný odpor samotným žalovaným, že v predmetnej veci však nebol proti PR podaný odpor na to legitímnym subjektom - „odporcami“, preto vedľajšie účastníctvo nemôže v takomto konaní plniť svoj základný zmysel, účinky vedľajšieho účastníctva združenia do konania na strane žalovaného jeho oznámením o vstupe teda nenastali, že účastníci boli v PR poučení, že odpor podaný neoprávnenou osobou uznesením odmietne, že z cit. zákonného § 174 ods.2 O. s. p. je zrejmé, že legitímnym subjektom na podanie odporu je žalovaný a, že vzhľadom „k tomu“, že v danom prípade odpor nebol podaný „odporcami“, odpor podaný združením (u ktorého účinky vedľajšieho účastníctva v skrátanom konaní z uvedených dôvodov nenastali oznámením o vstupe do konania) podľa § 174 ods.3 písm. c) O. s. p. odmietol ako podaný neoprávnenou osobou. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p. a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože mu v súvislosti s podaním odporu žiadne trovy nevznikli a „odporcovia“ a združenie v tomto konaní neboli úspešní.

Vedľajší účastník podal proti výroku uznesenia, doručenému 2.6.2014, ktorým súd odmietol jeho odpor proti PR včas odvolanie a uviedol nasledovné: Pokiaľ súd odmietol jeho odpor (podľa odôvodnenia napadnutého uznesenia žalovaný prevzal PR 11.11.2013 a on podal odpor včas 22.11.2013- č. el. podania 0903559513, nie 25.11.2013, ako sa uvádza v napadnutom uznesení), potom takýto postup

súdu považuje za protizákonný, nakoľko mu bezdôvodne odníma jeho právo byť účastníkom konania (§ 93 ods.2 O. s. p.) a jeho právo konať pred súdom. PR by nebolo možné s poukazom na danú skutočnosť po nadobudnutí účinkov právoplatnosti považovať za zákonné rozhodnutie. Súd nie je viazaný žalobným návrhom na vydanie PR, a teda nie je povinný vydať PR, hoci žalobca sa jeho vydania domáha; súd má podľa zák. možnosť rozhodnúť v skrátrenom konaní, ale nie povinnosť. V prípadoch predpokladaných § 172 ods.9 O. s. p. zák. navyše priamo zakazuje súdu vydať PR. V prípade vydania PR proti spotrebiteľovi aj napriek tomu, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a spotrebiteľ nepodá odpor, sa zvyšuje ochrana spotrebiteľa v tom, že v prípade mimoriadneho dovolania by sa nemohol nebrať zreteľ na porušenie cit. ust. (§ 172 ods.9 O. s. p.). Súd je navyše povinný uvedené nedostatky skúmať ex off. V rámci prípadnej obnovy konania by nekalá zmluvná podmienka, na ktorú nebol v skrátrenom konaní braný zreteľ, predstavovala argument, že pre spotrebiteľa je možné dosiahnuť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. I. Napriek uvedeným skutočnostiam pretrvávajú tendencie vybavovať spotrebiteľskú agendu naďalej PR v rozpore s O. s. p., bez ohľadu na obsah zmluvných dojednaní v spotrebiteľskej zmluve. V predmetnej veci ide o spotrebiteľskú vec a zdôraznil, že pokiaľ zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a žalobný nárok je súčasne z časti v zjavnom rozpore so zák. (žalobca nemá platný titul na zaplatenie celej požadovanej sumy pre rozpor úverovej zmluvy s § 4 ods.2,3 zák.č.258/01 Z. z.) potom podľa § 172 ods.7 a ods.9 O. s. p. nemôže byť PR vydaný, pričom súd skúma uvedené nedostatky ex off. Napriek tomu pretrvávajú tendencie vybavovať spotrebiteľskú agendu naďalej PR v rozpore s O. s. p., bez ohľadu na obsah zmluvných dojednaní v spotrebiteľskej zmluve. Za takéhoto stavu súd rozhodnutím o odmietnutí jeho odporu opätovne „potvrzuje“ nezákonný stav, nakoľko predmetnú vec vôbec nebolo možné vybavovať v rozkaznom konaní a teda - podľa jeho názoru - ani neprichádza do úvahy možnosť polemiky o jeho oprávnení na podanie odporu! Nezákonný postup súdu, pokiaľ by odvolací súd jeho odvolaniu nevyhovel a nenapravil tak pochybenie súdu, odôvodňuje podanie návrhu na obnovu konania v súlade s § 228 a n. O. s. p. Pokiaľ ide o jeho možnosť podať vo veci odpor, a teda implicitne aj o jeho evidentné právo byť účastníkom konania v celom štádiu sporového konania a teda aj v rámci rozhodovania súdu PR, poukázal na mimoriadne dôležité uznesenie NS SR 2Obdo 27/2012 z 27.8.2012 (časť jeho odôvodnenia reprodukoval). Citoval znenie § 93 ods.3 druhá veta O. s. p. Citoval tiež z odôvodnenia Nálezu Ústavného súdu SR IV.ÚS480/2012-72 zo 14.2.2013 (rozhodnutie publikované 12.7.2013 aj na portáli www.najpravo.sk <<http://www.najpravo.sk>>). Z uvedeného vyplýva, že procesný kódex prezumuje súhlas hlavných účastníkov s vedľajším účastníctvom, pretože relevantným úkonom hlavného účastníka je iba vyslovenie jeho nesúhlasu s vedľajšou intervenciou (§ 93 ods.3 druhá veta O. s. p.). Zo žiadneho ust. procesného kódexu nie je možné vyvodiť záver, aby pre účinný vstup vedľajšieho účastníka do konania sa vyžadoval výslovný súhlas hlavného účastníka, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, ak vstúpil do konania „z vlastného podnetu“. Takýto záver dokonca nie je možné prijať ani z výkladu dovolacieho súdu (NS SR), ktorý prijal v uznesení 3Cdo188/2012 z 5.2.2013. Uviedol, čo v tomto rozhodnutí (str.8, odsek druhý odôvodnenia) NS konštatuje. Ak súd poučí hlavných účastníkov, že do konania vstúpil vedľajší účastník a majú právo vyjadriť svoj nesúhlas s jeho vstupom, nie je možné za takýto nesúhlas považovať skutočnosť, že účastník sa v súdom určenej lehote nevyjadrí, že so vstupom vedľajšieho účastníka do konania súhlasí. K uvedenému poukázal opätovne na uznesenie NS SR 3Cdo188/2012 z 5.2.2013 (citoval ďalšiu časť z jeho odôvodnenia). Poukázal taktiež na najnovšiu slovenskú teoretickú publikáciu z občianskeho procesného práva: (Števec/Ficová, Občiansky súdny poriadok, Komentár - I. diel, 2. vydanie, Praha: C.H BECK 2012, str.329), z ktorej citoval. II. Ak vedľajší účastník vstúpi do konania v dobe, kedy ešte PR nenadobudol právoplatnosť, má rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník, na strane ktorého vystupuje. Vedľajší účastník môže do konania vstúpiť v ktoromkoľvek štádiu konania, až do jeho právoplatného skončenia (porovnať rozsudok NS SR 1Cdo234/2004 uverejnený v časopise Zo súdnej praxe č.5/2007 pod 63/2007). Doručujú sa mu preto v konaní aj všetky rozhodnutia, vrátane PR, proti ktorým môže pri splnení zákonných podmienok podávať opravné prostriedky. Nie je možné akceptovať názor, že lehota na podanie odporu proti PR začína vedľajšiemu účastníkovi plynúť dňom doručenia PR žalovanému. Cieľom a zmyslom pôsobenia vedľajšieho účastníka v konaní je pomôcť svojimi úkonmi v spore tomu účastníkovi, na strane ktorého vystupuje. Zmysel vstupu vedľajšieho účastníka do konania by pri akceptovaní tohto názoru nemohol byť naplnený, pretože vedľajší účastník do konania vstúpil včas, teda v dobe, kedy vec ešte nie je právoplatne skončená, avšak súd by PR doručil vedľajšiemu účastníkovi až po uplynutí lehoty na podanie odporu žalovanému. Tu je na mieste upozorniť, že pri akceptovaní názoru o obmedzení lehoty vedľajšieho účastníka lehotou hlavného účastníka, by v praxi determinovali zachovanie lehoty vedľajšieho účastníka na podanie opravného prostriedku (odporu), napr. aj také faktory ako miera aktivity či pasivity, resp. personálnych možností administratívneho aparátu súdu. Pokiaľ vedľajší účastník vstúpi do konania v čase, keď toto konanie ešte nie je právoplatne skončené a súd mu odošle PR (už skôr

odoslaný či doručený hlavnému účastníkovi) po uplynutí nezriedka aj niekoľko desiatok dní niekedy dokonca mesiacov od vstupu vedľajšieho účastníka do konania, potom je pochopiteľné, že vedľajší účastník nemôže objektívne podať odpor v lehote počítanej od doručenia PR hlavnému účastníkovi; i keby podal vedľajší účastník odpor hneď v deň doručenia zo súdu (o čo sa vždy snaží pokiaľ mu to jeho pracovné zaťaženie umožní). Názor o limitácii lehoty na podanie opravného prostriedku vedľajšieho účastníka lehotou hlavného účastníka, tak - podľa jeho názoru - z dôvodov objektívnych (zjavná nemožnosť doručiť rozhodnutie včas, napr. pri vstupe vedľajšieho účastníka do konania v posledný deň lehoty na podanie opravného prostriedku hlavným účastníkom) alebo i subjektívnych (pozdržanie odoslania v záujme ukončenia veci), ktoré nemôže vylúčiť, fakticky odníma možnosť vedľajšiemu účastníkovi konať pred súdom. Na podanie opravného prostriedku preto vedľajšiemu účastníkovi plynie samostatná odvolacia lehota, ktorá začína dňom doručenia rozhodnutia vedľajšiemu účastníkovi. Pokiaľ súd odmietol jeho odpor, potom takýto postup súdu považuje za protizákonný, nakoľko mu bezdôvodne odníma jeho právo byť účastníkom konania (§ 93 ods.2 O. s. p.). Združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods.2,3 O. s. p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Takto zvolený procesný postup vstupu vedľajšieho účastníka do konania je zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa s jeho vstupom, dokonca ani vedomosť spotrebiteľa o jeho vstupe do konania. Vstup Združenia do konania zák. v § 93 ods.2 O. s. p. totiž priamo predpokladá. Pri podávaní opravného prostriedku je vedľajší účastník limitovaný v zásade 2 zákonnými obmedzeniami: I. § 201 O. s. p. a § 93 ods.4 O. s. p. I. Citoval znenie § 201 O. s. p. (novelizované ust. O. s. p. z r.2003). Toto ust. sa vzťahuje iba na vedľajšieho účastníka v zmysle § 93 ods.1 O. s. p., ktorý do konania vstupuje z dôvodu, že má právny záujem na výsledku konania. Vedľajší účastník tejto skupiny môže podať odvolanie aj proti vôli účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje, k čomu ho oprávňuje jeho hmotnoprávny záujem na výsledku konania (napr. vzťah ručiteľ - dlžník alebo poisťovňa - poistený). Iná je však situácia pri druhej skupine vedľajšieho účastníctva (§ 93 ods.2 O. s. p.). Inštitút vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods.2 O. s. p. bol zavedený až novelou O. s. p., vykonanou zák.č.384/08 Z. z. s účinnosťou od 15.10.2008. Právnická osoba vystupujúca v konaní ako vedľajší účastník podľa § 93 ods.2 O. s. p. je k vstupu do konania splnomocnená ex lege, v konkrétnom prípade zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa ... (viď poznámka pod čiarou 10a). Vedľajší účastník tejto skupiny vystupuje v konaní na podporu účastníka, ktorý je spotrebiteľom, a ktorý často nedokáže poukázať na neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a na nekalé obchodné praktiky dodávateľov. Priemerný spotrebiteľ taktiež nedokáže v konaní náležite právne argumentovať a brániť sa, napr. aj vznesením námietky premlčania. § 201 druhá veta O. s. p. je preto vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorý v konaní vystupuje podľa § 93 ods.2 O. s. p. obsoletné. Citoval znenie § 93 ods.4 O. s. p. a z publikácie Števček/Ficová, Občiansky súdny poriadok, Komentár-1. diel, 2. vydanie, Praha: C.H.BECK, 2012, str.331. Podľa uznesenia Krajského súdu (ďalej len KS) v Prešove 17Co/62/2012-60 zo 7.6.2012 je potrebné hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje vyzvať, aby sa k odporu vyjadril. Ak hlavný účastník súhlas neposkytne, resp. ho odvolá, je potrebné následne tento úkon posúdiť podľa § 93 ods.4 O. s. p. Pri tom je potrebné skúmať osobnostné, vzdelanostné alebo aj zdravotné predpoklady hlavného účastníka pochopiť priebeh konania a uplatnený nárok žalobcu. (K tejto právnej problematike poukázal aj na ďalšie rozhodnutie KS v Prešove 20Co/55/2012 z 30.4.2012). Z uvedeného vyplýva celkom jednoznačne, že aj prípadný nesúhlas hlavného účastníka s podaným odporom, ktorý v jeho prospech podal vedľajší účastník musí byť „kvalifikovaný“, teda hlavný účastník ho musí urobiť so znalosťou veci. Súd musí posúdiť osobnostné dispozície hlavného účastníka správne chápať význam úkonu vedľajšieho účastníka a musí posúdiť aj samotný úkon, či tento je v prospech hlavného účastníka, ktorého v konaní podporuje alebo tento úkon odporuje jeho záujmom. Súd preto neodmietne odpor vedľajšieho účastníka, ktorý je zjavne v prospech jeho oprávnených záujmov, o ktorých hlavný účastník nemusí byť informovaný. Je to klasický príklad spotrebiteľských konaní, kedy priemerný spotrebiteľ nedokáže posúdiť neprijateľné zmluvné podmienky, ani nekalé obchodné praktiky v zmluvách, ktoré sú právnym základom uplatňovaného nároku a nedokáže ani využívať procesné inštitúty na svoju obranu. III. Je potrebné zdôrazniť, že prípadná nečinnosť žalovaného nemôže byť posudzovaná za konkludentný súhlas s uplatnenou žalobou, ale je prejavom rezignácie neinformovaného spotrebiteľa, ktorý často krát nevie o čiastočnej neplatnosti právneho titulu ani o premlčaní pohľadávky, ktorá je voči nemu uplatňovaná a navyiac súdy ho dostatočne účinne odrádzajú od podania odporu poučením v PR o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť za odpor proti PR súdny poplatok, ktoré je v priamom rozpore s § 4 ods.2 písm.za) zák.č.71/92 Zb. v znení neskorších predpisov. Citoval z odôvodnenia uznesenia KS Banská Bystrica 16Co/649/2013 z 23.10.2013, 12Co/25/2013 zo 7.5.2013,

16Co/637/2013 z 18.12.2013, 15Co/225/2014 z 12.3.2014, 16Co/1106/2013 z 27.2.2014, KS Nitra 25Co/377/2013 z 29.11.2013, KS Žilina 9Co/469/2013 z 31.10.2013, 9Co/517/2013 z 28.11.2013, 5Co/100/2014 z 25.2.2014, 7Co/57/2014 z 28.2.2014, 10Co/413/2013 z 20.2.2014, KS Trenčín 6Co/692/2013 z 28.10.2013, 17Co/746/2013 z 19.12.2013, 4Co/768/2013 z 27.12.2013, 10Co/497/2013 z 30.10.2013, 6Co/75/2014 z 26.2.2014 a KS Prešov 6Co/46/2014 z 25.3.2014. poznamenal, že ktorékoľvek z označených rozhodnutí na žiadosť súdu obratom predloží. IV. Poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ v doktrínálnych veciach Oceáno Grupo Editorial, Salvat Editorial, C-240/98 až C-244/98, Mostaza Claro C-168/05 a Godard C- 429/05, kde judikoval, že v krajinách, v ktorých nie je povinné zastúpenie advokátom, majú súdy povinnosť ex offio skúmať neprijateľné (nekalé) podmienky v spotrebiteľských zmluvách a spotrebiteľov nezaväzovať na plnenie z takýchto nekalých podmienok. Chce naplniť cieľ EÚ pri ochrane spotrebiteľa a paradoxne súd mu v tom zabráni tým, že jeho oznámenie o vstupe do konania svojvoľne neberie do úvahy a nekoná s ním vôbec ako s účastníkom konania. Ak súd nekonal s ním ako s účastníkom konania postupoval v rozpore s cieľmi EÚ pri zabezpečení vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa deklarovanej v čl.169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ a čl.38 a 47 Charty základných práv EÚ, ale aj v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora EÚ. Citoval znenie čl.6 ods.1 a čl.7 ods.1 smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V svetle judikatúry súdneho dvora možno dôvodne vykladať ust. O. s. p. tak, že do právoplatného skončenia konania je treba aplikovať všetky inštitúty procesného práva tak, aby sa zabránilo priznaniu plnenia z neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Takým inštitútom je aj vedľajšia intervencia právnickej osoby určenej na ochranu spotrebiteľov, ktorá koná sama za seba (§ 93 ods.4 O. s. p.) a ktorá sleduje zbavenie spotrebiteľa záväznosti neprijateľných podmienok. Na podporu odvolací súd poukazuje na bod 49 rozsudku Súdneho dvora EU C-618/10 (citoval jeho znenie). Existuje totiž nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nepoukáže na neprijateľné podmienky (rozsudok Godard C-429/05 bod 61; rozsudok Oceáno Grupo editoriale, spojené prípady C-240/98 až C 244/98). Ak preto vedľajší účastník sleduje cieľ zbaviť spotrebiteľa neprijateľných podmienok a poukázať na nekalé obchodné praktiky a vstup do konania urobí ešte pred právoplatným skončením veci, v zásade je treba takýto vstup považovať za efektívny. Môže sa totiž stať, že sa PR vydal aj na plnenie z neprijateľnej podmienky a tieto obavy sú umocnené povahou skráteného konania bez vykonania dokazovania (rozsudok C-618/10). Spotrebiteľ nemôže utrpieť, ak sa zmluvné podmienky preveria aj z pozície sudcu naopak, ak sa odpor podaný včas vedľajším účastníkom počas plynutia jeho lehoty na odpor odmietne a neskôr sa ukáže, že súd priznal plnenie z neprijateľnej podmienky, nemožno vylúčiť ani záver o závažnom porušení práva EÚ (napr. uznesenie KS v Prešove 19Co2/2011). V zmysle zásady efektivity preto odvolací súd vykladá ust. O. s. p. tak, že ak vedľajší účastník vstúpi do konania ešte pred právoplatnosťou rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, vrátane PR, má všetky práva ako účastník vrátane vlastnej lehoty na podanie opravného prostriedku. Účastník neutrpí neskorším rozhodnutím, naopak utrpí spotrebiteľ, ak sa prizná plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok. Dal do pozornosti uznesenie KS Prešov 7CoE/30/2013 z 28.2.2013, 8Co/31/2013 z 25.2.2013, KS Banská Bystrica 16Co/55/2013 zo 14.2.201, 12Co/26/2013 z 27.2.2013 a 12Co/26/2013 z 27.02.2013. ktoré na požiadanie súdu obratom predloží. V. Nesprávny postup súdu znemožnil realizáciu jeho procesných práv, ktoré sú mu priznané v občiansko-súdnom konaní, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom [§ 221 ods.1 písm. f) O. s. p.]. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu ako zjavne odporujúce zák. zrušil. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania za podané odvolanie vo výške 21,60 €, ktoré podrobne vyčíslil.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t. j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a uznesenie potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie uznesenia má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody sú správne, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia možno doplniť, že podľa ustálenej judikatúry (napr. uznesenie NS SR 6Cdo 357/2012 z 30.10.2013) oznámením tretieho subjektu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného v štádiu skráteného (rozkazného) konania, nenastávajú účinky vzniku vedľajšieho účastníctva tohto subjektu, keďže vylučuje to zmysel a účel inštitútu vedľajšieho účastníctva v spojení so zmyslom a účelom inštitútu skráteného konania, preto neprichádza do úvahy podanie odporu proti PR takýmto subjektom.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobca mal v odvolacom konaní úspech, preto by mal právo na náhradu jeho trov, avšak žiadne trovy neuplatnil, rovnako tak žalovaný žiadne trovy neuplatnil, a vedľajší účastník v odvolacom konaní nemal úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.